

कालेस्वस्वावसरे ॥ २८ ॥ यदधिष्ठानमित्येतत्प्रश्नोत्तरार्थमुपसंहरति नारायण इति आहितमधिष्ठितम् भगवत्त्वे हेतुः यः स्वतोऽगुणः सर्गादौ गृहीता
मायया उरवो गुणाः येन तस्मिन् ॥ २९ ॥ यत्परस्त्वमित्येतत्प्रश्नोत्तरं यदुक्तं स एष भगवान्सर्वेषां मम चेश्वर इति तदुपसंहरति सृजामीति पालनं तु
स्वयमेव करोतीत्याह विश्वमिति पुरुषरूपेण विष्णुरूपेण त्रिशक्तिर्माया तां धरतीति तथासः ॥ ३० ॥ यच्चेदं विश्वं यदात्मकश्च त्वमित्येवमादिसर्वप्र
श्नानां सामान्योत्तरं यदुक्तं वासुदेवात्परो ब्रह्मन् चान्योर्थोऽस्ति तत्त्वत इति पुरुष एवैदं सर्वमिति श्रुत्या च यद्वृद्धीकृतं तदुपसंहरति इतीति कार्यकारणा
त्मकं भाव्यं सृज्यं भगवतः सकाशादन्यत्पृथक् न भवतीत्यभिहितम् ॥ ३१ ॥ यदुक्तं एतावत्त्वं यतो हि मे तमविज्ञाय मामीश्वरं प्रब्रवीषीति तदुपपाद्यो
पसंहरति नभारतीति यत्तस्मान्मे मया औत्कण्ठ्यं भक्त्युद्रेकः तद्युक्तेन हृदा हरिर्धृतः ध्यातः अंगहेनारद अतः मे वाङ्मन इन्द्रियाणां वृत्तयः सत्यार्थाः

ततश्चमनवःकालेर्दजिरेऋषयोऽपरे ॥ पितरोविबुधादैत्यामनुष्याःऋतुभिर्विभुम् ॥ २८ ॥ नारायणेभगवति
तदिदंविश्वमाहितम् ॥ गृहीतमायोरुगुणःसर्गादावगुणःस्वतः ॥ २९ ॥ सृजामितन्नियुक्तोऽहंहरोहरतितद्वशः ॥
विश्वंपुरुषरूपेणपरिपातित्रिशक्तिधृक् ॥ ३० ॥ इतितेऽभिहितंतातयथेदमनुपृच्छसि ॥ नान्यद्भगवतःकिंचि
द्भाव्यंसदसदात्मकम् ॥ ३१ ॥ नभारतीमेंगमृषोपलक्ष्यतेनवैक्वचिन्मेमनसोमृषागतिः ॥ नमेहृषीकाणिपतंत्य
सत्यथेयन्मेहृदौत्कंठ्यवताधृतोहरिः ॥ ३२ ॥ सोऽहंसमाम्नायमयस्तपोमयःप्रजापतीनामभिवंदितःपतिः ॥
आस्थाययोगंनिपुणंसमाहितस्तंनाध्यगच्छंत्यतआत्मसंभवः ॥ ३३ ॥ नतोस्म्यहंतच्चरणंसमीयुषांभवच्छि
दंस्वस्त्ययनंसुमंगलम् ॥ योत्वात्ममायाविभवंस्मपर्यगाद्यथानभःस्वांतमथापरेकुतः ॥ ३४ ॥

ननुमत्प्रभावेनेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ अत्रस्थानुभवमेवान्वयव्यतिरेकाभ्यां प्रमाणयति द्वाभ्याम् सोऽहं समाम्नायादिभिः सर्वोक्तोऽपि योगमाश्रित्यापि
यत आत्मनो मम संभवो जन्मतमेव न ज्ञातवान् कुतोऽन्यस्य वार्ता एतच्च तृतीयस्कंधे पद्मोद्भवेवक्ष्यते ॥ ३३ ॥ तदा समीयुषां शरणागतानां संसारनिव
र्तकम् मंगलावहं सुसेव्यं च तस्य चरणं न तोस्मि ततो चिंत्य महिम्नत्वेन ज्ञातवानस्मीति कैमुत्यन्यायेनाह योहीति स्वमायाविस्तारं यः स्वयमपि पर्यगा
त् परिशब्दो निषेधे एतावानिति न ज्ञातवानित्यर्थः अपरे कुतो जानीयुः तस्य चरणं न तोस्मीति पूर्वेण संबंधः ननु सर्वज्ञः कथं न जानाति अंताभावादि
तिदृष्टान्तेनाह यथा स्वस्यांतं न भो नामोति तद्वत् न हि खपुष्पादर्शनं सार्वज्ञं विहंतीति भावः तथा च वक्ष्यति द्युपतय एव तेन ययुरंतमनंततया त्वमपि यदंत
रांड निचयाननुसावरणा इत्यादि श्रुतिश्च यो अस्याध्यक्षः परमेव्यो मनुसो अंगवेदय दिवानवेदेति ॥ ३४ ॥